ROMÂNIA 200

LA ZÜRICH, MECIUL JUBILIAR

Frățilă își manifestă bucuria, după unul din cele 3 goluri pe care le-a înscris Elveției la București, în meciul tur, cîștigat de echipa noastră cu 4–2

In ciuda imposibilității

de a prezenta cel mai bun atac

Meciul-retur cu Elveția trebuie cîștigat

La 24 mai, la Zürich, fotbaliștii noștri vor fi din nou în fața unei tentative decisive pentru obținerea unui loc în etapa următoare a marii competiții internaționale, campionatul Europei inter-țări. Vor fi fotbaliștii noștri capabili să realizeze o nouă victorie în deplasare, în cea mai importantă confruntare de pînă acum din campionatul Europei ? Întrebarea preocupă pe toți iubitorii fotbalului nostru care așteaptă nerăbdători seara zilei de 24 mai cînd vor urmări la televizoare partida de la Zürich. De aceea și stadiul pregătirilor este urmărit cu mult interes. În seara apariției revistei noastre, 18 mai, este programat pe stadionul Republicii un joc de verificare cu Dynamo Berlin. Antrenorii lotului reprezentativ vor prezenta formația probabilă pentru meciul cu Elveția, formație care va suferi modificări în funcție de randamentul jucătorilor în această întîlnire amicală :

M. IONESCU

POPA NUNWEILLER III D. NICOLAE MOCANU

GHERGHELI NĂFTĂNĂILĂ

PÎRCĂLAB FRĂȚILĂ ION IONESCU LUCESCU

Pentru compartimentul apărării nu sînt probleme. La mijloc, antrenorii Ilie Oană și Ștefan Covaci încearcă posibilitățile unui alt candidat, în afara lui Dobrin, al cărui potențial este cunoscut. E vorba de Năftănăilă. În atac sînt însă dificultăți importante. Dumitriu II, atacantul nr. 1 în acest sezon, va lipsi deoarece se află cu un picior în ghips de pe urma accidentării din săptămîna trecută, la antrenament și jocul de la Cluj. Pîrcălab, reîăcut după accidentare, dar fără jocuri suficiente, se străduiește la antrenamente să-și revină complet la formă, iar Ion Ionescu, aflat mult sub forma care-l recomandase pentru meciul cu Franța de la 22 martie, încearcă și el tot ceea ce va putea pentru o revenire rapidă. Pentru extrema stîngă a fost ales Lucescu.

În lotul reprezentativ se mai află acum 18 jucători. În afara celor 11 din echipa pentru întîlnirea cu Dynamo Berlin, se contează pe DATCU, SĂTMĂREANU, BARBU, desigur DOBRIN, DRIDEA I, RADU NUNWEILLER și LIBARDI. În funcție de comportarea echipei anunțate pentru jocul de verificare se va proceda la modificări.

Echipa noastră reprezentativă, în ciuda imposibilității de a prezenta cel mai bun atac, trebuie să dea dovadă de mult devotament, de dăruire completă în joc și să cîștige meciul-retur cu Elveția de la Zürich. I-o dorim cu toții.

SUCCES !

AMINTIRI DE LA PRIMUL MECI CU ELVEȚIA — 1933

de OCTAV LUCHIDE

Săptămîna viitoare echipa noastră națională întîlnește, la Zürich, reprezentativa Elveției. Miza acestui joc este, pentru ambele echipe, de o importanță capitală. Spre a juca un rol în lupta pentru primul loc din grupă, adică pentru calificarea în faza finală a campionatului Europei, ediția 1968, ambii parteneri au nevoie absolută de o victorie.

Dacă privim cu 34 de ani în urmă, găsim echipa României într-o situație asemănătoare. Într-adevăr, la 29 octombrie 1933, jucătorii români au trebuit să înfrunte echipa Elveției tot pe terenul acesteia, la Berna, și tot într-un joc cu miză similară, calificarea pentru faza finală a campionatului mondial din 1934.

Așadar, iată că istoria se repetă !

★

Apariția echipei noastre naționale în Elveția, în 1933, în cadrul eliminatoriilor campionatului mondial, constituia o ocazie fericită pentru fotbalul nostru de a se afirma pe cel mai înalt plan internațional și de a confirma splendida victorie de la Balcaniada disputată la București, cu patru luni înainte. Ei bine, jocul România — Elveția a realizat toate așteptările.

Rezultatul lui nedecis (2—2) nu reprezintă nici pe departe fizionomia jocului, care a constituit o lecție de fotbal dată de „necunoscuții de la Dunăre unei naționale care se bucura de o excelentă reputație în occident. Partida furnizată de echipa noastră a entuziasmat pur și simplu pe cei mai competenți gazetari sportivi din Europa, veniți în mare număr la Berna, printre care și marele pontif al fotbalului continental din acea vreme, Hugo Meisl, pentru care jocul echipei noastre a constituit o adevărată revelație.

★

Naționala noastră nu a făcut vreo pregătire specială pentru meci. După jocurile de campionat din 22 octombrie, echipa a plecat a doua zi spre Elveția, unde avea să joace duminica următoare. Din lotul de 14 oameni lipsea — ca totdeauna — căpitanul echipei, Emerich Vogl, vesnic reținut la serviciul de neîmblînzitii lui patroni americani de la Astra Română, și care sosea mereu la locul jocului, cu ultimul tren.

Caravana s-a oprit la Viena, unde miercuri 25 octombrie a făcut un joc de antrenament, cu porțile închise, în compania liderului campionatului austriac, F.C. Rapid. Locul lui Vogl a fost ținut de Chiroiu iar al lui Baratki de Nicolae Covaci, fratele mai mare al actualului antrenor federal. Antrenamentul a fost extrem de util și de reușit. Ambele echipe s-au întrecut în combinații de toată frumusețea. Partida desfășurată într-un excelent spirit de sportivitate s-a terminat la egalitate (3—3) și a fost continuată la un pahar cu bere și la o gustare oferită de conducerea Rapidului în „casa" clubului, din imediata apropiere a terenului.

Hugo Meisl, secretarul general și selecționerul unic al federației austriece precum și instructorul „Wunderteamului" (care a deținut supremația în Europa ani de zile înaintea războiului) i-a felicitat pe băieții noștri dar mie, care-i eram prieten, mi-a spus că echipa e un „giuvaer" în care s-a strecurat și o piatră falsă — făcînd o aluzie la fundașul stînga — pe care dacă o înlocuim, avem toate șansele să facem la Berna o partidă răsunătoare. Nu l-am contrazis, dar observația lui Meisl nu m-a îngrijorat deloc. Albu nu a strălucit niciodată la jocurile de antrenament și de verificare ale echipei naționale. Părea întotdeauna greoi, se lăsa driblat, degajarea lui nu era curată. Dar atmosfera mari-

(Continuare în pag. 12)

DIN FIȘELE STATISTICIENILOR

FREDERIC MOISES — Rupea

● Reprezentativa noastră a jucat în total în 62 de localități, din care 51 în Europa, 7 în Asia, 3 în America de Sud și 1 în Africa.

Din cele 199 de meciuri, un număr de 95 au avut loc în cadrul diferitelor competiții, celelalte 104 avînd caracter amical

● SUCCESELE CELE MAI IMPORTANTE ALE FOTBALIȘTILOR NOȘTRI :

— trei victorii finale în Cupa Balcanică (1929—31, 1933 și 1936)

— cucerirea Cupei Europei Centrale (1934)

— locul 5 la J.O. de la Tokio (1964).

● În cele 199 de meciuri, culorile țării noastre au fost reprezentate în total de un număr de 369 de jucători dintre care 186 pînă în anul 1943, iar 198 după Eliberare. E de menționat că unii jucători au figurat în ambele perioade și anume : Iustin Apostol, Coracu, Filote, I. Covaci, Marian, Mari, Ion Mihăilescu, Oană, Reuter, Spielman, Șiclovan.

● Un număr de 29 de jucători au îmbrăcat tricoul național de cel puțin 20 de ori, după cum urmează :

48 : I. Bodola (1931—39, C.A.O. 32, Venus 16).

42 : G. Albu (1931—38, Gloria Arad 17, Venus 25).

40. St. Dobai (1930—39, Banatul 2, Ripensia 38).

38 : I. Nunweiller III (1956—67, Dinamo București 38).

37 : N. Covaci I (1929—38, Banatul 12, C.A.O. 25).

36 : C. Popa (1958—67, Dinamo Buc. 36).

35 : G. Constantin (1956—64, Steaua 35).

34 : R. Bürger (1929—39, Chinezul 7, Ripensia 27)

32 : I. Petschovski (1945—58, I.C.O. 1, U.T.A. 23, C.C.A.8)

32 : I. Pîrcălab (1961—67, Dinamo Buc. 32).

29 : E. Vogl (1924—34, Chinezul 11, Juventus 18).

29 : G. Băcuț (1945—56, I.C.O. 1, U.T.A. 13, Dinamo Buc. 15).

27 : S. Bindea (1932—42, Ripensia 24, C.A.M.T. 3).

27 : Dan Coe (1963—67, Rapid 27).

25 : C. Vintilă (1935—41, Rapid 25).

24 : Ciolac și Tătaru ; 23 : Sepi II și Voinescu.

22 : Apolzan, Ozon și Greavu ; 21 : Iuhasz, Farmati și Călinoiu ; 20 : Baratki, Rafinski, Zavoda II și Ghergheli.

● CELE MAI MULTE GOLURI pentru națională noastră le-au înscris :

30 goluri : Bodola
20 » : Dobai
14 » : Sepi II
13 » : R. Wetzer, Baratki
12 » : Ciolac, Bindea, Constantin
11 » : Petschovski
9 » : N. Georgescu
8 » : Schwartz, Vaczi, Dridea I
7 » : Ozon, Pavlovici, Frățilă
6 » : Semler, Covaci I, Farcaș
5 » : Kocsis, Ene I, Pîrcălab, Ion Ionescu.

● Și — în încheiere — iată cum ar arăta „ECHIPELE IDEALE" în funcție de numărul de partide disputate pe posturi :

1922—43

Pavlovici — Bürger, Albu — Vintilă, Vogl, Rafinski — Bindea, N. Covaci I, Ciolac (Sepi II), Bodola, Dobai.

1945—67

Voinescu — Popa, Farmati — Dan Coe (Călinoiu), Nunweiller III, Băcuț I — Pîrcălab, Constantin, Ozon, Petschovski, Tătaru.

1922—67

Voinescu — Popa, Albu — Dan Coe (Vintilă), Nunweiller III, Băcuț I — Pîrcălab, N. Covaci, Ciolac (Sepi II), Bodola, Dobai.

VASILE NINI — Timișoara

● De la debutul ei în arena internațională și pînă în prezent, reprezentativa de fotbal a României a susținut 199 de partide, în medie cîte 4,4 pe an, însumînd 299 ore și jumătate sau 17 970 minute de joc ;

● În afara Europei, echipa noastră a disputat jocuri amicale sau oficiale pe terenuri de fotbal din Africa, America de Sud și Asia ;

● Din cele 199 meciuri, doar două au necesitat prelungirea timpului normal de joc, și anume : partidele oficiale disputate cu Cuba (3—3 la Toulouse, 5.VI.1938) și cu Danemarca (2—1 la Torino, 28.XI.1963) ;

● 87 sau 43,7 la sută din totalul meciurilor s-au disputat pe teren propriu, 91 (45,7 la sută) în deplasare, iar 21 (10,6 la sută) pe terenuri neutre ; reprezentativa noastră a susținut 112 jocuri (56,3 la sută) din total în afara hotarelor țării ;

● Cele mai multe jocuri consecutive disputate pe teritoriul țării noastre : 8 în perioada 3.XI.1935—27.VI.1937 și 6 în perioada 7.V.1939—31.III.1940 ;

● 12 din jocurile disputate în afara hotarelor țării au avut loc la Belgrad, 11 la Sofia, cîte 6 la Atena și Praga, cîte 5 la Budapesta și Tirana, 4 la Varșovia, cîte 3 la Ankara Istanbul și Montevideo ;

● Cele 21 de jocuri susținute de echipa noastră pe terenuri neutre s-au disputat în Japonia — 6, Franța — 3, Albania, Bulgaria, Grecia, Italia, Iugoslavia — cîte 2, Finlanda și Uruguay — cîte un singur joc ;

● 89 sau 44,7 la sută din meciurile disputate au fost cîștigate de către jucătorii noștri, 35 (17,6 la sută) s-au terminat la egalitate, iar 75 de meciuri (37,7 la sută) au fost pierdute ; reprezentativa noastră nu a cunoscut înfrîngerea în 124 jocuri, adică în 62,3 la sută din totalul celor susținute ;

● În anii 1926 și 1961 am cîștigat toate partidele disputate, iar în 1924, 1945 și 1960 le-am pierdut pe toate ; toate jocurile susținute în anii 1943 și 1951 s-au terminat la egalitate ; în 1923—1924, 1927, 1938, 1942—1943, 1945, 1951 și 1960 n-am cîștigat nici un meci, iar în anii 1921, 1926, 1933, 1943, 1950—1951 și 1961 n-am pierdut nici unul ; toate jocurile disputate în anii 1924—1926, 1928—1932, 1936, 1941, 1945, 1952—1954, 1956, 1958, 1960—1962 și 1965—1966 au revenit fie fotbaliștilor noștri, fie adversarilor noștri, la egalitate neterminîndu-se nici unul ;

● Cele mai multe victorii consecutive : cîte 5, în perioada 10.V.—20.IX.1931, respectiv 16.X.1932—24.IX.1933 ;

● Victorii la scoruri-record : 7—0 (cu Bulgaria și cu Cipru), 6—0 (cu Albania), 5—0 (cu Iugoslavia), 8—1 (cu Grecia), 6—1 (cu Bulgaria) ;

● Echipa României nu a mai cunoscut înfrîngerea pe teren propriu de la jocul cu reprezentativa Danemarcei (2—3), disputat în București, la 3.XI.1963, perioadă în care a mai susținut pe teren propriu 9 meciuri, toate cîștigate ;

● Cele mai multe meciuri au fost disputate cu reprezentativele Iugoslaviei — 29, Bulgariei — 22, Cehoslovaciei — 20, Poloniei — 18, Ungariei — 14, Turciei — 11, Greciei — 10, R.D.G. — 8 și Albaniei — 6 ; cîte un singur joc am susținut cu Anglia, Croația, Estonia, R.F.G., Ghana, Iran, Izrael, Mexic, Olanda și Peru ;

● Cele mai multe jocuri le-am cîștigat cu reprezentativa Bulgariei — 15, Iugoslaviei — 14, Greciei și Poloniei — cîte 8, Turciei — 6, Cehoslovaciei — 5 ; nu am cîștigat nici o partidă în fața Angliei, Cubei, R.F. a Germaniei, Italiei, Olandei, Suediei, U.R.S.S. etc. ;

● Cele mai multe înfrîngeri le-am suferit de la echipele Iugoslaviei — 12, Cehoslovaciei și Ungariei — cîte 11 ; naționala Greciei cu care am jucat 10 meciuri, n-a reușit să ne învingă în nici unul ;

● În cele 199 partide susținute, s-au înregistrat 28 de scoruri, cele mai frecvente fiind 2—1 (de 32 ori), 1—0 (de 23 ori), 3—2 (de 17 ori), 2—0 (de 16 ori), 1—1 și 3—1 (de cîte 13 ori), 2—2 și 4—1 (de cîte 11 ori) ; cîte un singur joc s-a terminat cu scorul de 4—3, 5—3, 6—1, 6—3, 7—1, 7—2, 8—1, 9—0 și 9—3 ; nici un meci nu s-a încheiat cu scorul de 4—4, 5—4 sau 5—5 ;

● Cele 35 meciuri încheiate la egalitate s-au terminat cu următoarele 4 scoruri : 0—0 (6 jocuri), 1—1 (13 jocuri), 2—2 (11 jocuri) și 3—3 (5 jocuri) ;

● Cu excepția „meciului 150" (România — U.R.S.S.), toate partidele jubiliare (a 25-a, a 50-a, a 75-a, a 100-a, a 125-a, a 175-a) s-au disputat în afara granițelor țării și în nici una nu am fost învinși (să sperăm că acest lucru nu se va întîmpla nici în partida jubiliară „200", de miercuri seară, de la Zürich) ; de asemenea reprezentativa noastră nu a fost învinsă în prima partidă internațională susținută (2—1 cu Iugoslavia, la Belgrad, 8.VI.1922) și nici în a 101-a (2—1 cu Polonia la Varșovia, 19.VII.1947), ceea ce „obligă" și la cîștigarea partidei a 201-a, cu Italia la București, la 25 iunie 1967.